

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 246/2018-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. mája 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného spoločnosťou AK H. I. F., spol. s r. o., Radvanská 1, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Dušan Ivan, vo veci namietaného porušenia čl. 20 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 35 Tp 12/2018 a jeho uznesením z 20. februára 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. marca 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia čl. 20 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“)

v konaní vedenom pod sp. zn. 35 Tp 12/2018 a jeho uznesením z 20. februára 2018. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 21. marca 2018.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Žilina (ďalej len „prokurátor“) č. k. 2 Pv 688/16/5511-125 z 5. decembra 2017 v trestnom konaní vedenom proti sťažovateľovi ako obvinenému z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1 a 4 písm. a) Trestného zákona bol postupom podľa § 50 ods. 1 písm. c) bodov 1 a 2 a písm. e) Trestného poriadku výrokmi I a II zaistený nárok dvoch poškodených obchodných spoločností na náhradu nimi uplatnenej škody v trestnom konaní, a to zaistením peňažných prostriedkov na bankovom účte a na vkladnej knižke sťažovateľa, ale tiež zaistením peňažných prostriedkov na bankovom účte obchodnej spoločnosti G [REDACTED], s. r. o. (ďalej len „G [REDACTED]“), v ktorej je sťažovateľ jediným spoločníkom a konateľom.

Rozsah zaistenia majetkových práv je uvedený vo výrokovej časti uznesenia prokurátora s tým, že prokurátor postupom podľa § 50 ods. 2 Trestného poriadku zakázal obom subjektom, ktorých sa zaistenie majetkových práv týka, nakladať so zaistenými majetkovými právami.

Tomuto rozhodnutiu prokurátora predchádzali v tom istom konaní jeho iné dve právoplatné rozhodnutia, ktoré sa tiež týkali zaistenia nároku dvoch poškodených obchodných spoločností. Prvým rozhodnutím z 28. marca 2017 bol zamietnutý návrh poškodených na zaistenie ich nároku na náhradu škody a druhým rozhodnutím z 28. apríla 2017 bol zaistený ich nárok zaistením majetku a iných majetkových práv sťažovateľa, ako aj iných majetkových práv spoločnosti G [REDACTED], než ktoré sú uvedené vo výroku I a II uznesenia prokurátora z 5. decembra 2017.

Uznesením okresného súdu sp. zn. 35 Tp 12/2018 z 20. februára 2018 bola zamietnutá ako nedôvodná sťažnosť podaná sťažovateľom proti uzneseniu prokurátora z 5. decembra 2017.

Podľa presvedčenia sťažovateľa uznesením okresného súdu došlo k porušeniu jeho označených práv podľa ústavy, dohovoru a dodatkového protokolu.

Sťažovateľ namieta, že okresný súd sa k jeho podstatným argumentom a úvahám vôbec nevyjadril, a to ani len konštatovaním, že ich odmieta alebo spochybňuje.

V sťažnosti proti uzneseniu prokurátora poukázal sťažovateľ na jednu zo základných zásad trestného konania uvedenú v § 2 Trestného poriadku, a to na zásadu zdržanlivosti a primeranosti, podľa ktorej pri rozhodovaní o zaistení nároku poškodeného na náhradu škody treba postupovať tak, aby zaistenie majetku a majetkových práv sa uskutočnilo len do pravdepodobnej výšky škody spôsobenej trestným činom (§ 50 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku).

Dôvody, pre ktoré sťažovateľ považuje uznesenia okresného súdu a prokurátora za porušenie jeho označených práv podľa ústavy, dohovoru a dodatkového protokolu, možno sumarizovať takto:

Predovšetkým už len časť hodnoty zaisteného majetku a majetkových práv uznesením prokurátora z 28. apríla 2017 ďaleko presahuje pravdepodobnú výšku škody vzniknutej poškodeným.

Ďalej, po vydaní uznesenia prokurátora z 28. apríla 2017 nedošlo zo strany sťažovateľa k žiadnemu mareniu alebo sťaženiu uplatnenia nároku poškodených, takže pre rozšírenie zaistenia žiaden „nový“ dôvod nevznikol.

Napokon, podľa sťažovateľa z výsledkov dokazovania vykonaného po vydaní uznesenia prokurátora z 28. apríla 2017 vyplýva, že sa minimálne oslabil (ba až chýba) základný zákonný predpoklad na zaistenie nároku poškodených a už vôbec nie je daný predpoklad na akékoľvek rozšírenie tohto zaistenia.

Sťažovateľ je presvedčený o tom, že okresný súd úplne ignoroval jeho uvedené argumenty a obmedzil sa na ich opis, citáciu príslušných ustanovení Trestného poriadku a napokon sa zaoberal správaním sťažovateľa výlučne pred vydaním rozhodnutia prokurátora z 28. apríla 2017, ktorým mal sťažovateľ údajne sťažovať, resp. mať uspokojenie nároku poškodených. V súvislosti s dôvodmi sťažnosti podanej proti uzneseniu prokurátora okresný súd iba poukázal na to, že pre poškodených majú prioritne význam

finančné prostriedky zaistené na bankových účtoch, lebo to by bolo možné považovať za reálne finančné plnenie na rozdiel od plnenia pri zaistení nehnuteľností uznesením z 28. apríla 2017.

Uvedený spôsob vyrovnania sa s konkrétnymi a relevantnými námietkami proti rozšíreniu zaistenia nároku poškodených považuje sťažovateľ za arbitrárny, resp. svojvoľný, pretože sa úplne vyhýba uplatnenej argumentácii, pričom stručná úvaha okresného súdu o prioritnom význame zaistenia peňažných prostriedkov na bankovom účte, ktoré predchádza zaisteniu iného druhu majetku a majetkových práv, nemá oporu v Trestnom poriadku.

Podľa sťažovateľa uznesenia prokurátora a okresného súdu majú zjavné znaky až šikanózneho konania štátnych orgánov proti sťažovateľovi a jeho majetkovým právam. Ako na to sťažovateľ už v sťažnosti proti uzneseniu prokurátora poukázal, tento nevykonal od vydania uznesenia z 28. apríla 2017 žiaden úkon smerujúci k zisteniu hodnoty majetku a majetkových práv zaistených týmto uznesením, hoci takéto zistenie mohlo zabrániť vydaniu ďalšieho zaistovacieho uznesenia. Kvôli tomuto nezákonnému postupu prokurátora, resp. jeho nekonaniu pripojil sťažovateľ k podanej sťažnosti ním zadovážené odborné vyjadrenie o trhovej hodnote zaistených nehnuteľností predstavujúcej v peňažnom vyjadrení sumu 287 068,14 €. Už len hodnota tejto časti skôr zaisteného majetku prevyšuje pravdepodobnú výšku škody spôsobenej trestným činom (282 654,20 €). Navyše prokurátora upovedomil o zvýšení základného imania spoločnosti G [REDACTED] a o jeho splatení v plnej výške v novej hodnote 301 639 €. Podstatné je tiež podľa sťažovateľa, že preverovaním v čase od 14. júla 2017 (dátum podania návrhu poškodených na rozšírenie zaistenia) do vydania uznesenia prokurátora z 5. decembra 2017 sa nezistili žiadne skutočnosti o marení alebo sťažení uplatnenia nároku poškodených.

2.1 Sťažovateľ požaduje, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa, [REDACTED]... na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na pokojné užívanie svojho majetku podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (čl. 1

Protokolu č. 1, prvá a druhá veta) a právo vlastníť majetok podľa čl. 20, prvá veta Ústavy Slovenskej republiky, právoplatným uznesením Okresného súdu Žilina z 20.2.2018, sp.zn. 35Tp/12/2018 porušené bolo.

2. Zrušuje uznesenie Okresného súdu Žilina z 20.2.2018, sp.zn. 35Tp/12/2018.

3. Zrušuje uznesenie prokurátora Okresnej prokuratúry Žilina z 5.12.2017, sp.zn. 2Pv 688/16/5511-125.

4. Okresný súd Žilina je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 325,42 eura na účet jeho právneho zástupcu, AK H.I.F., spol. s r. o... do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

3. Z uznesenia prokurátora č. k. 2 Pv 688/16/5511-29 z 28. apríla 2017 vyplýva, že v zmysle § 50 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku na návrh dvoch poškodených obchodných spoločností sa zaist'uje majetok sťažovateľa, a to nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. ■■■■■ v katastrálnom území ■■■■■ (parc. č. 6007, trvalé trávne porasty – 18 m²; parc. č. 6008, orná pôda – 2964 m²; parc. č. 6009, vinice – 604 m²; parc. č. 6010, orná pôda – 1004 m²) v celosti, nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. ■■■■■ v katastrálnom území ■■■■■ (parc. č. 6011, orná pôda – 4564 m²; parc. č. 6012, trvalé trávne porasty – 11 m²) v spoluvlastníckom podiele 1/2 z celku, nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. ■■■■■ v katastrálnom území ■■■■■ (parc. č. 1835/2, orná pôda – 6659 m²; parc. č. 1838/4, orná pôda – 4795 m²) v spoluvlastníckom podiele 1/2 z celku, nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. ■■■■■ v katastrálnom území ■■■■■ (parc. č. 2620, lesné pozemky – 3140 m²) v spoluvlastníckom podiele 1/2 z celku, nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. ■■■■■ v katastrálnom území ■■■■■ (parc. č. 2783, vinice – 5154 m²) v celosti, nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. ■■■■■ v katastrálnom území ■■■■■ (parc. č. 2633, lesné pozemky – 1489 m²; parc. č. 2634, lesné pozemky – 1611 m²) v spoluvlastníckom podiele 1/2 z celku, nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. ■■■■■ v katastrálnom území ■■■■■ (parc. č. 2619, lesné pozemky – 2809 m²) v spoluvlastníckom podiele 1/2 z celku, nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. ■■■■■ v katastrálnom území ■■■■■ (parc. č. 2666, vinice – 9782 m²; parc. č. 2667, záhrady – 270 m²; parc. č. 2668, orná pôda – 4700 m²; parc. č. 2814, záhrady – 126 m²;

parc. č. 2815, záhrady – 101 m²; parc. č. 2816, záhrady – 101 m²; parc. č. 2817, orná pôda – 205 m²; parc. č. 2818, orná pôda – 2608 m²; parc. č. 2822, orná pôda – 3172 m²; parc. č. 2823, orná pôda – 468 m²; parc. č. 2824, orná pôda – 3794 m²; parc. č. 3126, orná pôda – 7348 m²) v spoluvlastníckom podiele 1/4 z celku.

Okrem toho bolo zaistených päť samonabíjacích pištolí rôznych značiek, dve opakovacie guľovnice rôznych značiek a jedna broková kozlica.

Napokon bol zaistený obchodný podiel s'ťažovateľa v obchodnej spoločnosti G [REDACTED] I [REDACTED], s. r. o., a v spoločnosti G [REDACTED].

V prevyšujúcej časti bol návrh na zaistenie majetku zamietnutý.

4. Z uznesenia prokurátora č. k. 2 Pv 688/16/5511-125 z 5. decembra 2017 vyplýva, že ním podľa § 50 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku na návrh dvoch poškodených obchodných spoločností boli zaistené peňažné prostriedky s'ťažovateľa do výšky 282 654,20 € na účte č. [REDACTED], a to aj peňažné prostriedky dodatočne došlé na tento účet až do výšky 282 654,20 €, a tiež peňažné prostriedky s'ťažovateľa do výšky 282 654,20 € na vkladnej knižke č. IBAN [REDACTED], a to aj peňažné prostriedky dodatočne došlé na túto vkladnú knižku až do výšky 282 654,20 €.

Ďalej boli zaistené peňažné prostriedky spoločnosti G [REDACTED] do výšky 282 654,20 € na účte č. IBAN SK60 7500 0000 [REDACTED], a to aj peňažné prostriedky dodatočne došlé na tento účet až do výšky 282 654,20 €.

V prevyšujúcej časti bol návrh na zaistenie majetku zamietnutý ako nedôvodný.

Podľa názoru prokurátora treba poukázať na odôvodnenie jeho skoršieho uznesenia z 28. apríla 2017, v ktorom uviedol konkrétne dôvody rozhodnutia, keďže tieto sú dosiaľ aktuálne. Základným predpokladom zaistenia nároku poškodeného je existencia dôvodnej obavy, že uspokojenie jeho nároku bude marené alebo s'ťažované. Táto podmienka bude splnená najmä vtedy, ak obvinený disponuje svojím majetkom tak, aby s'ťažil alebo znemožnil uspokojenie nároku poškodeného, napríklad predajom majetku, jeho darovaním atď. Táto dôvodná obava musí byť preukázaná konkrétnymi úkonmi s'ťažovateľa, z ktorých je zrejmé, že nakladá so svojím majetkom s cieľom znížiť jeho hodnotu. Z listov vlastníctva, ako aj z oznámenia Okresného úradu Galanta vyplýva, že s'ťažovateľ previedol na základe kúpnej zmluvy z 5. apríla 2017 na manželov P [REDACTED] byt, pričom v tejto

súvislosti je potrebné poukázať na to, že sťažovateľovi bolo 31. marca 2017 doručené uznesenie o vznesení obvinenia, teda hneď o 4 dni previedol svoj byt na iné osoby a pre tento účel požiadal o zrýchlené katastrálne konanie za poplatok 266 €. Vklad vlastníckeho práva v prospech nových vlastníkov bol povolený 6. apríla 2017. Z výpisov z listov vlastníctva č. ■■■■■, č. ■■■■■, č. ■■■■■, č. ■■■■■ a č. ■■■■■ (všetko v katastrálnom území ■■■■■) je zrejmé, že na nehnuteľnosti vo vlastníctve sťažovateľa boli 18. apríla 2017 a 26. apríla 2017 (teda po vznesení obvinenia proti nemu) zriadené záložné práva v prospech ■■■■■, pričom aj v prípade týchto zmlúv došlo ku vkladu záložných práv v zrýchlenom konaní za poplatok 266 €.

Z výpisu z účtu č. IBAN SK35 1111 0000 ■■■■■ vyplýva, že sťažovateľ 10. apríla 2017 (10 dní po doručení uznesenia o vznesení obvinenia) previedol čiastku 505 000 € ■■■■■ s poznámkou „*Dar onkologický pacient stará mama*“. Táto skutočnosť v kontexte s ostatnými už uvedenými skutočnosťami, berúc do úvahy časovú súvislosť tohto prevodu, neznižuje, ale, naopak, zvyšuje riziko možnosti zbavovania sa majetku zo strany sťažovateľa, najmä vo forme peňažných prostriedkov, čo by mohlo viesť k zmareniu uspokojenia nároku poškodených na náhradu škody.

V tejto súvislosti je treba brať do úvahy aj oznámenie sťažovateľa „*o zvýšení základného imania spoločnosti G ■■■■■, s.r.o. z obsahu ktorého vyplýva žiadosť o zrušenie alebo obmedzenie zaistenia majetku a majetkových práv obvineného a spoločnosti G ■■■■■, s.r.o., na základe ktorého bude zisťovaná hodnota zaistených vecí za účelom ustálenia rozsahu zaistenia.*“. Z tohto dôvodu by bolo v tomto štádiu predčasné rozhodovať o zaistení pohľadávok spoločnosti G ■■■■■ voči ďalšej obchodnej spoločnosti TSS ■■■■■, a. s. Táto žiadosť však nemá vplyv na konštatovanie takých majetkových dispozícií sťažovateľa vo vzťahu k peňažným prostriedkom, z ktorých možno konštatovať vysokú mieru obavy zo zbavovania sa majetku, a tým marenia prípadného budúceho uspokojenia nároku poškodených. Táto obava odôvodňuje rozšírenie zaistenia majetkových práv sťažovateľa a spoločnosti G ■■■■■ aj na peňažné prostriedky na účtoch špecifikovaných vo výroku uznesenia.

5. Z uznesenia okresného súdu sp. zn. 35 Tp 12/2018 z 20. februára 2018 vyplýva, že ním boli zamietnuté sťažnosti oboch poškodených obchodných spoločností, ako aj sťažovateľa proti uzneseniu prokurátora č. k. 2 Pv 688/16/5511-125 z 5. decembra 2017.

Podľa názoru okresného súdu v danom prípade sú splnené zákonné podmienky na zaistenie nároku poškodených, keďže aktuálne existuje dôvodná a konkrétnymi skutočnosťami podložená obava, že uspokojenie nároku poškodených na náhradu škody bude marené, resp. sťažené. Vyplýva to najmä zo správania sťažovateľa po podaní prvotného návrhu na zaistenie nároku poškodených doručeného prokurátorovi 15. marca 2017. Sťažovateľ krátko po tom, 5. apríla 2017, uzatvoril s manželmi P. [REDAKOVANÉ] ako kupujúcimi kúpnu zmluvu, ktorou im predal nehnuteľnosť. Obdobne postupoval aj v prípade zriadenia záložného práva v prospech záložného veriteľa Š. [REDAKOVANÉ]. To vytvára reálnu obavu zo sťažovania, resp. marenia uspokojenia nároku poškodených na náhradu škody. Rovnako prevod sumy vo výške 505 000 € označený ako „*Dar onkologický pacient stará mama*“ z bankového účtu sťažovateľa 10 dní po doručení uznesenia o vznesení obvinenia zvyšuje dôvodnú obavu zo zbavovania sa majetku sťažovateľom a obavu zo zmarenia, resp. sťaženia uspokojenia nároku poškodených.

Pokiaľ sťažovateľ namieta rozšírenie zaistenia do výšky 282 654,20 € bez zohľadnenia hodnoty majetku a majetkových práv z predchádzajúceho zaistenia, okresný súd poukazuje na to, že pre poškodených majú prioritne význam finančné prostriedky zaistené na bankových účtoch, čo by v prípade odsudzujúceho rozsudku znamenalo reálne finančné plnenie (oproti plneniu vyplývajúcejmu zo zaistených nehnuteľností skorším uznesením prokurátora).

Inštitút zaistenia treba považovať za preventívne opatrenie, ktorým štát využíva možnosť zabezpečiť právo poškodeného na účinné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej trestným činom zaistením majetku, resp. majetkových práv obvineného. Záujem na zachovaní majetku obvineného na účel odškodnenia poškodeného patrí k nespochybniteľným legitímnym účelom, resp. dôvodom zasahovania do vlastníckeho práva, ktoré sa realizuje prostredníctvom Trestného poriadku. To isté platí nepochybne aj vo vzťahu k majetkovým právam právnickej osoby uvedenej v § 50 ods. 1 Trestného poriadku.

6. Z prípisu [REDAKOVANÉ], a. s., z 1. marca 2018 adresovaného vyšetrovateľovi vyplýva, že na vkladnej knižke sťažovateľa č. IBAN SK73 [REDAKOVANÉ] bola uložená v uvedenom čase suma 358,03 Kč.

7. Z výpisu z účtu sťažovateľa č. [REDAKOVANÉ] z 31. januára 2018 vedeného v [REDAKOVANÉ], vyplýva, že k 31. januáru 2018 bola na účte čiastka 1 414,26 €.

Z výpisu z účtu sťažovateľa č. [REDAKOVANÉ] z 29. marca 2018 vedeného v [REDAKOVANÉ], vyplýva, že k 29. marcu 2018 bola na účte čiastka 1 744,10 €.

8. Z výpisu z účtu G [REDAKOVANÉ] č. 4022395451/7500 z 5. februára 2018 vedeného v [REDAKOVANÉ], a. s., vyplýva, že k 31. januáru 2018 bola na účte čiastka 57 716,43 €.

Z výpisu z účtu G [REDAKOVANÉ] č. [REDAKOVANÉ] z 3. apríla 2018 vedeného v [REDAKOVANÉ], a. s., vyplýva, že k 31. marcu 2018 bola na účte čiastka 73 126,39 €.

III.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy

zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

11. Sťažnosť treba považovať za zjavne neopodstatnenú.

12. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

13. Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je oprávnený preskúmať a posudzovať ani právne názory všeobecného súdu, ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Posúdenie vecí všeobecným súdom sa môže stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. O arbitrárnosti (svojevôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (mutatis mutandis I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06).

14. Dominantným argumentom sťažovateľa je, že už predchádzajúcim zaistením jeho nehnuteľného majetku (uznesením prokurátora z 28. apríla 2017) bola poškodeným

poskytnutá dostatočná ochrana pre ich nároky na náhradu škody, pretože už hodnota zaisteného nehnuteľného majetku kryje škodu vo výške vyčíslenej vo vznesenom obvinení. Z tohto dôvodu považuje sťažovateľ ďalšie zaistenie jeho majetku v podobe zostatkov na účtoch, resp. vkladnej knižke patriacich jemu a spoločnosti G [REDACTED] za neprimerané a protirečiacie § 50 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého možno nárok poškodeného na náhradu škody spôsobenej trestným činom zaistiť až do pravdepodobnej výšky škody.

15. Z listinných dôkazov, ktoré sťažovateľ jednak iniciatívne, jednak na požiadanie ústavného súdu tomuto predložil, vyplýva, že na zaistených účtoch a vkladnej knižke patriacich sťažovateľovi, resp. spoločnosti G [REDACTED] sú vedené finančné prostriedky v pomerne menších sumách. Vzťahuje sa to najmä na účet sťažovateľa č. [REDACTED] vedený v [REDACTED] (k 31. januáru 2018 zostatok vo výške 1 414,20 €, k 29. marcu 2018 zostatok vo výške 1 744,10 €). Ďalej treba takto hodnotiť aj vkladnú knižku č. IBAN SK73 [REDACTED] vedenú v [REDACTED], na ktorej k 1. marcu 2018 bola uložená čiastka 358,03 Kč. Naproti tomu na účte G [REDACTED] č. IBAN SK60 [REDACTED] [REDACTED] vedenom v [REDACTED], a. s., bola k 31. januáru 2018 uložená čiastka 57 716,43 € a k 31. marcu 2018 čiastka 73 126,39 €.

16. Podľa názoru ústavného súdu zaistenie finančných prostriedkov na bankových účtoch, resp. vkladnej knižke patriacich sťažovateľovi, resp. spoločnosti G [REDACTED], ktoré sa realizovalo uznesením prokurátora č. k. 2 Pv 688/16/5511-125 z 5. decembra 2017 v spojení s uznesením okresného súdu sp. zn. 35 Tp 12/2018 z 20. februára 2018, nemožno bez ďalšieho považovať za neprimerané obmedzenie s ohľadom na § 50 ods. 1 Trestného poriadku, tým menej z ústavnoprávneho hľadiska. Hoci na prvý pohľad by sa mohlo zdať, že zaistenie majetku nariadené dvoma uzneseniami prokurátora týkajúcimi sa tak nehnuteľného majetku, ako aj finančných prostriedkov je neprimerané, v skutočnosti nemožno k takémuto záveru dospieť. Reálna hodnota zaisteného nehnuteľného majetku sťažovateľa, ktorá by sa vyjadrila v cene dosiahnutej napr. pri jeho nútenom exekučnom predaji, by mohla byť rovnako dobre výrazne vyššia, ale aj nižšia, než z akej hodnoty sťažovateľ na základe ním zisťovaných cenových relácií vychádzal. Naproti tomu hodnota finančných prostriedkov na účtoch a vkladnej knižke je už teraz objektívne a reálne daná. Vychádzajúc z pomerne nízkej sumy týchto finančných prostriedkov (v porovnaní

s tvrdenou výškou škody takmer 300 000 €), možno napokon dospieť k záveru, že doteraz realizované zaistenie majetku sa dá považovať za primerané.

17. Nad rámec dosiaľ uvedeného treba povedať, že sťažovateľ nepochybne urobil po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia proti nemu viaceré také právne úkony, ktorými došlo k zmenšeniu jeho majetku (predaj nehnuteľností, prevod finančných prostriedkov inej osobe), resp. ku zníženiu jeho hodnoty (zriadenie záložného práva). Vzhľadom na úzku časovú súvislosť so začatím trestného stíhania a rýchlosť, s akou k týmto majetkovým dispozíciám sťažovateľ prikrčil, nemožno pochybovať o existencii obavy z marenia alebo zo sťažovania uspokojenia nárokov poškodených na náhradu škody.

18. Na základe uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že uznesenie prokurátora v spojení s uznesením okresného súdu sa v rámci ústavnému súdu predložených listinných dôkazov nejaví ako arbitrárne, ale ani ako zjavne neodôvodnené. Skutočnosť, že sťažovateľ zastáva odlišný názor, nemôže na tomto závere nič zmeniť.

19. Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. mája 2018